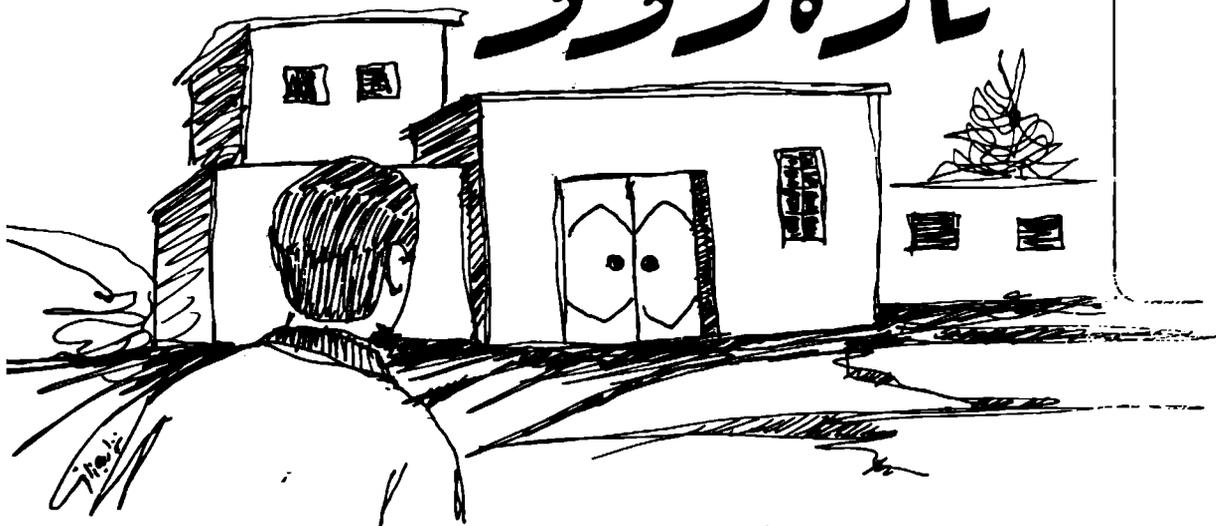

ئاره زو

رمۇوف بېگەرد

من له ناخهوه ئەمزانى ئەم وەستان و خو بەر اېووردوا هەلئاسينه خوويه كى پووجه و گەمزهيه، بەلام هەندىك جارو له ئەمەنيكى تايه تيدا مروف له گەل مەبەستىكدا ئەزى كه ئەيش زانئيت بەدى نايەت، يان خوليايه كى مندالانە به و ئەنجامىك له خو ناگريت، كه چى شوينه واره كەى ئەمەندە له قولىدايه هەميشه چاوه چاوى بەدى هاتنى پى ئەكات، ئەوسا هەموو جارىك خوم هەلەخەتەند، كه چى ئىستايش كەزىم دەكە و پتەوه گەرەكە كۆنەكە مان وهك بەكك له دواوه پالم پتەو بنيت، يان هەنگاوه كانم دواى سيبەرى خويمان كەوتين كاتىك دەزانم لەبەر دەم هەمان دەرگادا وەستام، پيايدا هەلەدەر وانم و چاوه ناو حەوشەكە هەلەخەم، ئىستا له جاران زياتر هوشيار و لەوه بەئانگام كه ئەم رەفتاره گەمزهيه و پى هەودەيهيه كى روتە، دارو ديوار پەرستەو هيجى دى، بەلام چى بكەم؟ هەندىك جار مروف چەنەندە نە بىر كەردنەوه و پوچووندا راست بيت كه چى بە پتەو ناچولتەوه، ئەوساتەى كه تيا ئەزى ئەگەر بيشزانئيت هەلە به كه چى فرمانرە وای كارو هەلسورپنەرى رەفتارە، مئيش هيزىك لەسەر ووى تواناى خومەوه جلهوى رويشتنەكەم لى وەر دەگرى و دەمبات، تا بو دواجار لەبەر ئەو دەرگايەدا دەستم لى ئەكاتهوه، كه ديمەوه سەرخوم، يان وهك جاران هەرمەل دەنيم و دەروم، يان لوزلوز بەرەو دواوه

كه ئەگەيشتمەوه ئەو گەرەكو، لەو كۆلانە نزيك ئەكە وتمەوه، هەنگاوه كانم ئەبوونە بزمار و موگتايىسى ئەو خانووه بەكيشى ئەكردن، ئەگەر دەرگاكه لەسەر پشت يان لايەكى كراوه بوايه، بە ئاره زوويه كى پەرەه چاوم بو ناو حەوشەكە هەلەخەست و تير تير بە دەرو ديسواره كەيدا هەلمدەر وانى، تاسەيهك، ئاره زوويه كى سەرچل و شيت له شونى خوينايدا كرتەبوون و ئەحسانەوه، خو ئەگەر هەر له دووروه دەرگاكه بە داخراوى بد يايە، دلم ئەبووه ليمويه كى گوشراو و نالەى زىندانە كى پى دەنگە، لەبەر دەرگاكه دا چاوى خەم و يادەكەم تيز تيز ئەكرانەوه، لە رەنكى بوزو ئەلقە پزىزه شۆرە كەى رانمان بە هەنگاوى سست دوور ئەكە وتمەوه، بە دەم لىكدانەوه و كۆرەى سەرە و روزاوه كەمەوه بو كە لاوه كەى ئەو ديوو، لە و پتەوه بەرەو شەقامە گشتيه كه خوم بەكيش ئەكرد. ئەوسا گەرە بووم، دەمىكيش بوو له رووداوى ناو ئەو خانووه دوور كە و تىرومەوه، رووداوه كان يادگار يكى تال و شيرينيان لا بەجى هيشتبوم، وهك هەمسو ئەوانەى ترى رابووردوو كه زۆر جار بەر وكت له دەست ئەگرن و رات ئەلەكيشن، يان ئەبنە ئەستىرەى شەوه تاريكە كان و بەناسمانى ئەو رابووردووهوه بەلدين و ئەكەونه جريوه، يان له بيابانى وشكى لەشتا ئەبنە بارانى خو رزم و دەمارو ماسولكە ماندووه كانت پاراو ئەكەن.

***

که له قوتابخانه دهگه رامه وه به پهله نانه که مم ده خوارد چاوم
 نه که وته له ده رگادانی ناسمان ، که پهله هه وره کان ته کيان ته دايه
 به که وه و چاوی خوړيان له هه لهاتن نه خست ، هه ناسه ی منيش به
 ناسوده یی دهگه را ، خو که هه وره که رهنگی سبی دانه گه راو هه ربو
 چاو برکزدنيك خو ی له سنگی زهوی توند نه کرد ، منيش وهك
 چوله که و ريشوله کان نه که و تمه جریوه له خوشیا جیگام به خوم
 نه شه گرت فاقه که مم هه لده گرت و به ره و باخه که ی حاجی ره شید
 نه که و تمه را کردن ، له و شونیدا که مالان ته نه که یان تیا خالی نه کرد
 فاقه که مم نه نایه وه ، خو نه گه ره به فرو باران بکه و تنایه ته ریزنه و
 پر و وشه خوم نه کوتایه ژیر چارداخی ده رگای نه و خانوه له بنیا
 کر و شکم نه کرد ، چا ویشم له فاقه که نه نه تر وکاند ، که مه لیک ی
 لی نزیك نه که و ته وه دلم نه هاته ته کان و لیدانیکی به پهله ، چا ویشم
 له تیژتی پرینا ریشکه و پیشکه ی نه کرد ، هه ناسه م نه گرت و جووله م
 له خوم نه بری . گه لیک جار تا نیواره له ویدا نه مامه وه ه یچم
 نه ده گرت ، پهله وه ره کان هه یان بوو زیره ك و فیلاوی بوون ،
 چوله که کان به دموریا نه یان کرده هاوار و زایله و هه مو و نه وانی
 تر پشيان تهره نه کرد .

باران لیزمه ی ده کردو من هه چاوه رینی خوش کردنه وه و
 زاوکردن بووم ، که درهنگ دا نه هات و هیچم نه ده گرت په شیمانی
 نه بووه خه میکی خه ست و دهستی له بینم نه نا ، به ماتی نه چوومه
 سه ر فاقه که وهك تاوانیکی گه وره ی کردییت به دم بیزاری خوم و
 نفره ت لی کردنی نه وه وه درم نه هینا ، له بهر و کما تم شارده وه ،
 سه رم دانه نه واندو به پهله ریگای ماله وه م نه گرت وه بهر ، له ریگا
 بریاری نه وه م له دا ئیتر واز له فاقه نانه وه بهینم و خه ریکی وانه کاتم
 بم ، که چی پو سه یی له هه مان کات و شونیدا دیسان دیمه نه که
 دووباره ده بووه وه ، وهك هه تیویکی یی باوك و دایك پالم
 به ده رگاکه وه نه داو چاوم له هه مان شونیی جارن نه بریوه .

***

نه و روزه ی کاره ساته که ی تیار وودا کلوی به فر میوانیکی
 نیسك سووکی درهخت و گوئسوانه و دلی من بوو ، دنیایه کی
 کپ و هپور ، نه ت ووت زهوی له وه ستان که و توه وه هیچ
 گیانداریکیش زمانی گو ناکات ، سروشت له مشت ییلده نگیا
 ناساپوو . په پنی قسه کانی باوکم و تاقی کردنه وه کانی پیشتری خوم
 روزهانی به فر روزه ی راو بوو ، که به فر زهوی داپوشی پهله وه رو

گیانداره کان به دوا ی ره شایسا نه گه رین و ویلی دوا ی خواردنن ،
 منیش هه ر چاوه چاوی نه وه م بوو هه لیک ده ست خه م و
 بو ی ده رچم ، هه ر که کلوو به فره کان پشوویه کيان دا تاسه ی
 چاوه روانی من باز ره قه ی به ست و بو ی ده رچوو ، له هه مان شونیدا
 فاقه که مم تا قه ت کرده وه و خویشم بوومه وه هه تیوی به رده رگاکه .
 چوله که و ریشوله کان به زیکه زیك و قونه و جزیوه به و ناوه دا
 بلا و بیو ونه وه ، له سه ر ده نکه گه نمیک یه کتريان نه نایه ژیر و فرکه و
 ته پ و تلیان بوو ، هه واکه تاده هات سارد ده بوو ، کره بایه ك
 هه لی کردو منی گرموله و نه وانی زیاتر خسته قیژه و پیکدا هاتن ،
 چاوم بیووه پهله وه ریکی یی دهنگ و به دوا یاندا هه لسه سوورا ،
 دلیشم هه رچر که خیرا که ی جارن بوو . له پرا ده رگاکه کرایه وه ، که
 ناوړم دایه وه کچه بالا به رزه سووره کاره که بوو ، له گدل بینیمنا به
 سه رسامیه وه وتی :

- نه وه بهم روزه سارده یش هه رواز ناهینیت؟ تو ره نکت گه راوه و
 هه لته له رزیت ، ههسته وه ره ژووره وه .

بینم وت :

- نایم ، که میکی تر نه رومه وه .

له دواوه دهستی گرم و وتی :

- نه لیم ههسته وه ره ژووره وه ، تو خوت گه رم بکه ره وه من له
 باتی تو لیره نه وه ستم ، نه گه ر فاقه که ت گرتی بانگت نه کم .

به زور په ل کیشی کردم و ده رگاکه ی له دواوه پیویدا ، بر دمیبه
 ژووره گه وره که یاتمه وه که وهك بزاتم هه سوویان له و ژووره دا
 دانه نیشتن ، به لام بو نه وکاته چوله وانیکی کر بوو ، له پان زوپای
 داره که وه داینام ، ده ستمی خسته ناو ده ستم خویه وه له نزیك
 زوپا که وه هه لی گلوفتن ، پاشان بر دمیبه سه رو تر و که و ته دار
 پیوه نانی زوپاکه ، هه ر به دم کار کردنیشه و وتی :

- باوکو دایکت نه زانن تو هه موو روزه یی ریت؟ که میك
 رامام و له دوا یا وه لایم دایه وه :

- نا . . نه زانن .

- نه ی بو نه ونده هه زت له فاقه نانه وه یه؟

- خوشه و ، جارن باوکم هه ر له هه وشه که ی خوماندا نه ی
 نایه وه .

- تو ناقانه یشی ، دایک و باوکت زوریان خوش نه ویت ، وایه؟
 - نه ی چون؟

- نه ی بو روزه ی وا نایه به دواتا؟

که میکی تر رامامه وه یی ناگا له درو که ی پیشوم وتم ، -

لای ئەوان نالیم ئەچم بو فاقەنانهوه، پێشان ئەلیم. ئەچم بو مالی هاوڕێیهکم بو پیاچوونەوی وانەکانمان.

- درویشیان لەگەڵا ئەکەیت؟

.....

- لە پۆلی چەنیت؟

- چوار.

چاوه‌کانی سەرنجیان راکیشام که بە دەم قسە کردنەوه ئەبوونە دووکلپەیی شین و گەرمیان ئەکردمەوه، دەریایەکی پر لە ئارەزوو بوون و منیان لەخودا نوقم ئەکرد، ورده ورده لیم نزیك كهوتەوه، دیسان هەردوو دەستەمی خستە ناو دەستە گەرمەکانیەوه و هەلی گلوفتن، ئەنجا دەستی راستەمی ماچ کردو نووساندی بە سنگیەوه، چاوه‌کانیشی هەركلپەیی شین بوون و بە رووما ئەچزان، سەری نا بەسەرمەوه و کەمیک خوی نەوی کرد، دەستەمی لە بەرۆکە ترازاو کەبەوه بەرەو خوار برد و لەسەر مەمکیکی داینا، بە دەم هەناسە توندو گەرمەکەبەوه وتی:

- دەستت هێشتا ساردە، با گەرمیان بێتەوه.

وهك له‌پرا نووكه دەرزیك به شوینیکتا بکرت مووچرکیک بەلەشما گەرا، وام هەست کرد لەبەردەم مقلیەك پشکودا دانراوم، و تنوکی ئارەقەیش چەزە لەپشکوکان هەلئەسینت، گەرمایە سووتنەرەکه بەهەموو گیانما هات و کولاندمی. زور جار دەستم لەسەر مەمکی دایکم داناو، یان شەوانە سەرو چاوم نوقمی سنگ و بەرۆکی کردووه بە دەم بۆن و بەرامەیانەوه نوستوم، بەلام هەرگیز ئەم هەستەیان لا دروست نەکردوم، گەرداوی مەترسەك بەتەمای قوت دانم بوو، ئەم زانی ئەمە کارێکی نااسایە، بۆیە کەوتەم گێژاوی شەرم و تاوانیکەوه که ئەم ئەزانی چاری چۆن ئەکەیت ئەویش زیاتر خوی پیوه نووساندم و دەستەم مەلم کرد، سەرمی بە سنگ و بەرۆکیەوه نووساندو پاشانیش چیکێ قوولی کردم. هەناسەیی گەرم و پر لە ئارەزوویەکی سەركیش بوو، من ماچەکانی دایکم هاتەوه یاد که هیچیان ئەمەندە تامەزرۆو بە کول و دل نەبوون. کەزانی هەستی ترسیکی نامۆ بەروومەوه دیارە وتی:

- نەترسیت، ئەمەیش یاریه، وهك فاقەنانهوه‌کە تۆ منیش حەز، لە مە ئەکەم.

هێشتا هەر سەرسام و بێ دەنگ بووم که وتی:

- ئەمە بو دایک و باوکت نەگێریتەوه، ئەگینا ناهێلم لەمەودوا

فاقە نەبەر مەنەکمەندا بێتەوه.

لە نیوان ئەو هەره‌شە گەوره‌یه و سامی ئەوکاره نااسایه‌دا گێژاویکی زامان و سەرسامی لە خویان گرتم. بەلام ئەو نەیی هێشت تەواو دنیاکەم لی بشالوزی، جارێکی تر دەستی کردەوه مەلم و بەخویەوه نووساندم. هەناسەیی گەرم و روومەتی ئەت ووت داخیکەو بەسەر دەم و چاوما تراوه، من هەر واق و رماوه بێ دەنگ و سەنگەکه بووم، تەنیا ئەوەندەم زانی که پێی بلیم:

- ئەی فاقەکم؟

بەپەله هەستاو سەری کیشایه دەرەوه، که گەرایه‌وه وتی:

- نە فاقەکه تەقیوه و نەهیچ پەله‌وه‌ریکیشی لە دەورایه.

هەر بەپیوه کەمیک بیری کردەوه، پاشان کەوتە گەران، لەناو سندووویکی تەنەکه‌دا توورەکەبەکی سێی دەرھینا، باسوق و هەنجیری وشکی تیا بوو، لەبەر دەمما‌داینا، من چاوم تێبیری، بەلام دەستم بۆ نەبردو بەشەرمەوه چوومە دواوه، خوی دانیشت و دەنکیك لە هەنجیره‌کەیی بە دەمەوه کرد، دەستی بەسەر رووما هینا، شەرمەکم بووه تەمیکی سووکەله و زوو رەویەوه.

ئەم یاریه چەند جارێکی تر دووبارە بووه‌وه، من ئالوودەیی بووم، بەلام ئەم ئەزانی خوشیەکەیی لە چیدا‌یه؛ باسوق و هەنجیره‌که. ترسی قەدەغەکردنی فاقەنانه‌وه، یان شتیکی تر که هەستی بێ ئەکەم و ناتوانم بلیم.

که - کالێ - شووی کردو دواي ماوه‌یهك گەرایه‌وه مالی باوکی، لە پینچی کولانەکەدا بینیم، وهك مەریك دواي خاوه‌نەکەیی کەوتبیت ئاوا چوومە بەردەمی و وه‌ستام، که چاوی پیم کەوت سلەمیەوه، پاشان بزەو نیگایه‌ك و ئەنجا چاوی تێبیریم، یەکەمجارم بوو که روانیە کیم سەیرهاتە بەرچاوه، چونکه لەچاوه یا ئارەزوه سەركیشه‌کەیی جارانه و گره‌شینه‌که دیار نەبوون، تەواو لەچاوی دایکم ئەچوون. بەلام هەر هەستیکی خوش و بەتامیان بەمندا. نازانە سەرجووه‌کەیی چی بوو؟ ئەشی تامی باسوق و هەنجیره‌که بێت. یان شیت بێت که تا نیستایش

***

نمبرو بو دوجار ریگام کهوتوه دهورو بهری کولانه که، دین لهشم بووه به بزماره کهی جاران و موگناتیسی خانووه که به کیشی کرد. نه گهرچی وهك جارانی دی نه مزانی نه مه بی هووده ییه. کهچی خوم بوراگیر نه کرا، ههنگاوی پهلم تا تا وهك نیچیریکی ماندوو گهیشتم، وهستان و رامان دوو دیمه نی نامو بوون و ههلیان سله ماندومهوه. وینه که گورابوو، نهك ته نیا شوینی تاقه خانووه که، به لکوو سه رانهری خانووی نه مبر نهو بهری کرانه کیش بی شوینه وار بوون، وهك ماله بهك به سه ر چال و چولی بهرزه و نزمی توپه له قوریکدا هاتیت له گهل زهویه که دا په کسان کرا بوون، چاوم هه لخت، زهینی له نوی پشکوتوویم زمانی باره زووی ده رکیشا، ویستم هه ر هیچ نه بیت سنووری نهو کونه یادگار بهدورمه وه و جیای بکه مه وه. کهچی وینه کان لیل و ته ماوی بوون، که سه ریکی زیندوو به ناخما داچوری، رفیک... پاشان سوزیک جیگای گرتنه وه، دوو دلوب فرمیسک ویستیان زه فسر به ناو چاوم بهرن، به لام بروسکه یهك تهری کردن، خانووه کان، کولانه که، شیوه لوکه کهی نه و دیو. باخه بهر لاکه، شوینه واره و نبوه کان، هه موو بیوونه کوشک و ته لاری رهنگاله بیو، باخاتیک گوله کانی دانسقه و چاوغهش بوون. من ریواریکی شه کهت بووم، بوو حه سانه وه لامدا. له بهر کوشکیکدا وه ستام، کچیکی ته و او پیگه یشتووی سوورکار سه ری هینایه ده ره وه پاشان هاته سه ر جه سه ری کولانه که، هه ر نه ت وت - کالی - ی دایکیه تی. له بهر ده م کوشکه کهی شوین مالیکی تر دا کوریکی گه نم رهنگی تازه هه لچوو که هه ر له خومی نه کرد وه ستابوو، بی شاگا که و تیوونه چاو چاوین و بزوه ناماره کردن. که میان بینی نه سله مینه وه نه شوینه که بیان گوری، دیمه نه که ته و او حه ساندیمه وه چونکه هه ستم کرد هه موو شوینه واره کونه کان بایان لی دینه وه.

۱۹۸۴

دیمه نیکه له چیر وکیکی دریزی ته و او نه کرا و به ناوی (گه ران به دوا ی دیمه نه ونبوه کاند)

چیرۆك

عوسمان : زرننگ

« نه بوو نه واس، نه بوو نه واس... که نار دیجله و دارو دره خته کانی... گازینوینک و جولانه و توو دوسته کهت... جریوه و جووکه و نه غمه ی مهل و بولبوله کان... نه بوو نه واس، نوخه ی بو ده مه و عه سران و خورشواو شه و تا درنگت... پۆل پۆل و وودوو هاتوچوی خوشه ویستان و دوست و دلداران له بری ره وه کانت دا، له په نا دره خته بالا بهرزه کان دا، له سه ر کورسی به لاکیشی له کان، له ناو جیمه ن و سه رزه گیاه کهت دا... نه ی په یکه ره که؟... خواوه ندی مه ی و خوشی و رابواردنه!... نه و پیکه ی ده ستی، سه رچاوه و کامه رانی به... نه و خانمه ی دینی په یمانی پی دام نیستانه و نه بوو نه واس که و توتنه ری. ده بیت منیش له کاتی خوی دا بیگه می. هه ر له جیگاکه ی دووینیمان دا ده نشینه وه، له گازینوی (گومی شین)... به زانی خودا تا له و گازینوی به له که نار دیجله دا، که بای شه مال باری به نه گریجه و په رچه می دوسته کهت ده کات: ده که وینه سه ر هه و او هه وهس و، گیانت ده بیت به لانه ی هه زاران خوتوو که. تو خودا ژیانیک نه گه ر به خوشی و رابواردن نه ی به یته سه ر، ج نرخیکی هه یه؟... هیچ نه وه ناهینیت به شتی لاوه کی به وه خوت ماندوو بکه یته. بخوو، بخوره وه، بشوشه، رابویزه... ژیانته هه ر جاریکه و دوو باره نایته وه: